

[Ministeren for offentlige arbejder.]

er over 40 år, havde ikke mindre end 60 pct. af statsbanernes lokomotiver den 1. april 1954 nået denne alder, der gør vedligeholdelsen altfor kostbar. Hertil kommer for vognenes vedkommende, at nyanskaffelserne ikke holder trit med det tempo, hvori vognene forældes, medens for lokomotivernes vedkommende det forhold gør sig gældende, at damplokomotiver må betragtes som en altfor dyr driftsform, hvorfor overgangen til andre driftsformer bør fremskyndes mest muligt.

Udgifterne ved at deltage i „Eurofima“ indskrænker sig i hovedsagen til ovennævnte aktieerhvervelse til et beløb af 100 000 schweiziske frs. Dette er det mindste beløb, der kan tegnes, og det giver ikke stemmeret ved selskabets bestyrelsesmøder, men det giver ret til erhvervelse af materiel gennem selskabet på lige fod med de øvrige aktionærer. Aktierne vil ikke kunne give over 4 pct. i udbytte.

Ved de fremtidige overvejelser af, i hvilket omfang Danmark skal benytte sig af sin adgang til at foretage indkøb gennem selskabet, vil der selvsagt blive taget fornødent hensyn til dansk industri og beskæftigelse, og speciel bevillingsmæssig tilslutning vil blive indhentet i hvert enkelt tilfælde, men det må samtidig tages i betragtning, at statsbanerne vil kunne forbedre deres økonomi ved at foretage nyanskaffelser og dermed sammenhørende udrangering af gammelt materiel i større omfang, end både de nuværende bevillinger og den danske industris kapacitet gør det muligt.

Idet jeg angående ordningens nærmere enkeltheder tillader mig at henvise til konventionens tekst og til de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje folketings hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Heising): Jeg har herved den ære at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg vedrørende atomenergikommissionens beretning m. v.

I folketingsudvalgets betænkning, afgivet den 9. december 1955, over forslaget til den senere gennemførte lov om en atomenergikommission — lov nr. 312 af 21. december 1955 — udtaltes:

„Udvalget har under sine forhandlinger drøftet spørgsmålet om folketingets indsigt i det arbejde, der agtes henlagt til den foreslåede atomenergikommission, herunder den i lovforslagets § 4, stk. 2, foreslåede bestemmelse, hvorefter atomenergikommissionen aflægger årlig beretning om sin virksomhed til finansministeren.

Under hensyn til de betydelige økonomiske og samfundsmæssige interesser og de uoverskuelige perspektiver, der knytter sig til området, er nærværende udvalg enig i, at der af folketinget bør vælges et udvalg, der gennem finansministeren holder sig underrettet om kommissionens arbejde.“

Finansministeren gav ved lovforslagets 2. behandling tilsagn om at ville samarbejde med et sådant udvalg og informere det om de planer, som forelå.

Det pågældende udvalg skulle være et rent folketingsudvalg. Man ønskede det dog ikke gjort til et egentligt „stående“ folketingsudvalg ved optagelse af bestemmelse om det i folketingets forretningsorden, men fandt det mest naturligt at skabe hjemmel for udvalget i en folketingsbeslutning, og det er forslaget til en sådan beslutning, der hermed fremsættes.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Poul Sørensen til undervisningsministeren:

„Vil undervisningsministeren medvirke til, at kravet om embedsboliger ved skolebyggerier opgives, så alle kræfter samles om at skaffe selve undervisningen bedst mulige vilkår?“

Poul Sørensen: Det vil sikkert være det høje ting bekendt, at der i de senere år har gjort sig en bestemt udvikling gældende indenfor det kommunale selvstyre med hensyn til problemet embedsboliger. Dette forhold har udviklet sig på en sådan måde, at man nu søger at undgå embedsboliger og på flere og flere områder har afviklet disse meget bekostelige og i administration ofte besværlige embedsboliger, som man har